

STANBUL 1 NOLU DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ

SAYIN REJİSİTRE

1999/1

**İnsana saygı Dünyeye Özgürlük için
Bütün Türkiye elele davasına karşı**

Savunma

Sunan

**Muhammet Emin ÖZKAN
Nilüfer Pehlivan Müdafii**

03.06.2003

AVUKAT
Muhammet Emin ÖZKAN

Sayın reis
Ve sayın üyeler,

Senelerce evvel, haksızlı ı protesto için halkımız tarafından elele ve sessizce gerçekte tirilen sivil bir yürüyü , suç i lendi i ve TCK. 312.Md'nin ihlal edildi i iddiasıyla açılan bu davanın sebebi görülmekte ve gösterilmektedir.

Geçen bunca zamanı ve zaman içindeki önemli toplumsal ve hukuksal de i imi görmezden gelen savcılık mütalaası da, iddianame gibi, me ru yoldan hak aramayı suç saymakta ve bu davanın bir numaralı sanı ı müvekkilem Nilüfer Pehlivan'nın cezalandırılmasını istemektedir.

23.12.1998 tarihli iddianameye kar ı 29.07.1999 tarihli celsede kendini savunurken; sözlerine, daha önce verdi i ifadeleri yeterli buldu unu belirterek ba layan müvekkilem, o gün, heyetinizin kendisini anlamasını sa layamazsa bunu çok pahalı bir bedelle, gençli i ile ödemek zorunda kalaca ını ifade etmi ve bu gerginlikle insanın kendini ifade edebilmesinin ne kadarda zor oldu unu dile getirmi ti:

imdi görüyorum ki müvekkilem, kendisine yapılan haksızlık ve masumiyetiyle ilgili derdini C. Savcısına anlatamamı . Çünkü 24.01.2002 tarihli Savcılık mütalaası daha önceki iddianamenin adeta tekrarı gibi. Bu tekrara kar ı müvekkilemin o günkü ç ı lı ını birlikte hatırlamalıyız.

Neler söylemi ti o gün Heyetinize bu salonda müvekkilem?

Demi ti ki; “ Üzerine titredi im özgürlü ümü yitirmeye ilk kez bu kadar yakın oldu umu hissetmi tim. Korkuyordum, asla dü ünemedi im bir yerdi hapishane. Korkuyordum, ellerimden kayıp gidecek olanın yalnız gençli im de il hayatım oldu unu da görmü ve deh ete dü mü tüm. Korkuyordum, hayatım ki gençli imden daha fazla bir eydi benim için. öyle bir soruyla sürdürmek istiyorum sözlerimi: gençlik her konuda itaati zorla tıran bir ya de il midir size göre? Umarım sizin de gençli inizde itaat etmedikleriniz olmu tur. Kanımca bir gencin itaat etmedikleri de olmalı. Veya öyle diyelim. Makul olanlara itaat etmeli bir genç. Aksi halde yarınlar nasıl umut verici olabilir? Tüm buyruklara itaatlı çok uysal bir adam genç midir sizce? Böyle bir gence güvenebilir miyiz? Bugünü, kendisine anlamsız gelse de oldu u gibi benimsemesini bekleriz bir gençten. Yarınlar konusunda iddialar ta ıyan bir adam, içinde akılcı bir itaatsizli i de barındırmalı de il mi sizce? Evet ben, çok ba arılı ve uysal bir ö renci olamadım asla. Ama her zaman bir genç gibi davrandım. Bir genç gibi dü ündüm ve itaatimi her zaman savunabildi im akılcı temellere dayandırdım. Her zaman iyi bir ö renci olmaktan çok iyi bir genç olmakla övündü ümü söylemeliyim”

öyle devam etmi ti müvekkilem yok edilen umudu için:

“Oysa... büyük umutlarla çalı mı tüm üniversite sınavına. Yıllar, yorucu sınavlarla geçen yıllar. Ve Üniversite.

Üniversite gibi, dünyayı dönü türen bilim ve özgür dü üncenin üretildi i bir ortamda, giyim-ku am gibi olabildi ince ki isel bir konuda belli dayatmalarla kar ıla an bireyin nasıl bir tepki göstermesi gerekir dersiniz? Üstelik bu insan, özgürlü ün insan onuruyla e anlama geldi ini henüz ö renmi olmanın sıcak co kusunu ya adı ı gençlik ça ndaysa. fadelerim duygusal gelebilir sizlere. Ama ça da psikoloji beni anlıyor ve beni destekliyor. Diyor ki;

“Gençli in genel geçer de erlere kar ı geli tirdi i sorgulayıcı tavır, insanlı ın daha ileri gitmesini ve yücelmesini sa layan be eri bir damar ve güçlü bir sosyal dinamiktir.” Öte yandan Sosyal-psikolojide beni anlıyor ve diyor ki “ Kimlik kavramı birey için varolu sal anlama sahiptir ve kimlik insanın var olu unu gerçekle tirdi i anlamlar ve de erler çerçevesi olarak birey için ya amsal önem ta ır.” Ben bu sözlerden unları anlıyorum: Kimli imiz; nerede ve hangi artlarda olursak olalım her birimiz için zihnimizde ve yüre imizde ta ıdı ımız yurdumuzdur bir bakıma. Kimli imizden koparılmak yurdumuzdan sürülme e e de er duygular ya atr bizlere. Kimli imizi gönüllüce terk edebiliriz ancak. Çünkü o bizim en temel ve kapsamlı tercihimizdir. Yurdumuzun ele geçirilmesine ve parçalanmasına kar ı durdu umuz gibi kimli imizin ele geçirilmesine ve parçalanmasına da benzer bir direni le kar ı dururuz. Evet, giyim-ku amım benim kimli imin bir parçası. Kimli imi olu turan de erlere ili kin duyarlılı ımın nedenini bilim anlıyor arka çıkıyor. Sizlerde beni ba ka bir bilimden hukuk biliminden aldı ımız referansla yargıladı ınıza göre bu ba lamda sizlerden de anla ılmayı pekala bekleyebilirim.

Çünkü, bir genç gibi davrandım ben sayın hakimler! Çekinece im, korkaca ım tarzda davranmadım asla. Hareketlerimi, davranı larımı kimseden gizlemedim. Ama anlayamıyorum. çtenlikle söylüyorum ki anlayamıyorum, gitti im, geldi im, yedi im, içti im yaptı ım her eyin suç olarak görülmesini ve polisiye sayılmasını. Halbuki bendim haksızlıkla kar ıla an. On üç ya ımdan beri benimsedi im giyimim doktor olmama iki yıl kala kimileri için sorun olu turmu tu.

Do al olarak birilerine gidip derdimi anlatacak ve bir eyler yapacaktım. Ba ta ailemle görü tüm. Onların elinden bir ey gelmedi. Sonra hocalarımla. Onlarda bir yol bulamadı. Dekan ve Rektörümüzle de görü tüm. Bir sonuç çıkmadı. Cevapsız kalan giri imlerim sonucu halkayı bir derece geni leterek görü melerimi sürdürdüm. Siyasi partiler, milletvekilleri, parti ba kanları ve medya mensuplarıyla görü tüm. Onlara anlatmaya çalı tüm u radı ım haksızlı ı. E er tüm bunlar yasaksa ve suçsa evde oturup birilerinin sorunumu çözece i günü mü bekleyeydim. Hayır! Ben güzel eyler yaparak ifade ettim kendimi. Bana yapılan haksızlı ı vurgulayan çe itli resim ve foto raf sergilerine katıldım. Sayın savcı, bunları bile suçlamalarının kanıtı olarak de erlendirmi . Evet, ki ili ime kar ı suç i lendi inden mahkemelere de gittim. Açtı ım davalar sonuçsuz kaldı. Ama iddete inanmadı ımdan iddete yönelemezdim. Sesimi hep duyurmaya çalı tüm birilerine. Sonunda, sesimin yankısını a an duyarlılı ıyla kar ıla tüm insanların.

Büyük bir do allıkla el ele tutu arak yanımda oldular.

Siz olsaydınız ne yapardınız sayın hakimler!

Bir sabah gitti im okulumda arkadaşlarım derslere alınırken ben dışarıda bırakıldım. Kıyafetim nedeniyle ayrımcılık yaptım ileri sürülüyorsa, kimin giyim-kullanımına karşı mı, özgürlüğüünü kısıtladı mı ve benim gibi giyinmeye zorladı mı somut olaylarla göstermek gerekmez miydi?

Bilemiyorum ne yapmalıyım ve neydi benim suçum?

Çocuk, genç-yaşlı, örtülü-açık, okula alınan-alınmayan güneşli bir Pazar günü kaldırımlarda elele tutuştu mu şa, bu rengarenk insanların kardeşlik görüntüsü suç olarak görülmeyi nasıl hak eder? Bu barışçı etkinlik, bir olgunluk düzeyi olarak değerlendirilmeli de il miydi?

Bu görüntü ülkemizin insan hakları konusunda en estetik fotoğraflarındandır bence. Tanıtıldı oldu umuz iddet vurgulu eylemleri hatırlayalım bir kez. Bu etkinliğin ne kadar farklı bir yerde durduğunu göremiyor muyuz yoksa. Tüm yurttaki, aynı anda ve milyonların katılımıyla gerçekleştirilen bu etkinliğin çok estetik bulunduğum bu etkinliğin, yakınlarıma, arkadaşlarıma duyurdum. Bunu yapmalı değil miydiniz sayın hakimler! Benim için o an bu duyarlılık son anımdı belki de. Ve onu geliştirmekten daha doğrusu ne olabilirdi benim için? O günlerde, bu elele tutuşma çağrısını duyduğunuzda sizlerde kendinize karşı ayrımcılık yapıldığını mı hissettiniz sayın hakimler! Sizlerde benden şikâyetçi misiniz yoksa. Evet, başkanlığı yaptığım tam bir açıklıkla bana yapılan haksızlık konusunda yardımcı olabileceğine inandım ki i ve kurumları duyarlı olmaya çağırıyordum.

unu ayrıca belirtmek istiyorum Sayın Hakimler,

Ki i ceza alması için bunu kendisi için makul bulmalıdır. Birine ceza verildiğinde o bunu hak ettiğini düşünmelidir kanımca.

Eğer ben ceza almalı isem bunun gerekçesini anlamak isterim. Cezalandırılmamın hak ettiğim bir şey oldu u konusunda ikna olmak istiyorum. Bir genç için kendisine haksızlık yapıldığını düşünmenin ne kadar zor olduğunu düşününüz. Gençliği bana karşılaştığımız haksızlıklara karşı kayıtsız kalmamayı telkin ediyorum çünkü.

Sizlerde gençliği ve hayatım hakkında bir yargıda bulunurken geriye dönüp baktığımızda bunu hak ettiğimi düşünmelisiniz. Hak ettiğim her neyse yargınız o çerçevede olmalı. Çünkü yargılanmamı, bana verilen değerlerin bir göstergesi olarak görmek istiyorum ben.

..... şimdi sarf edeceğim cümleleri söyleyip söylememeyi çok düşünüyordum. Ama sizlerin karışında içten olacağıma kendime verdiğim söz, bu sözleri de zorunlu kılıyor. Sayın Hakimler, bu yargılamamın adil olmadığını siyasal bir dava olduğunu söyleyenler de var. Ben bu işlerden o kadar anlamıyorum. Böyle bir önyargı ile yaklaşmıyorum beni yargılayacak olan sizlere. Sizler vicdanlarınıza hesap verdikten sonra diğer insanları da ikna etmek zorunda olduğunuzu da düşünmelisiniz bence.

Belki ben bugün mahkemenizden farklı düşünülere sahibim, belki sizden ayrı bir duruma bulunuyorum hayatın karışında. Ama adalet; başkalarını düşünülere yani ötekilere de adil olmalı bence. Değil mi ki o birlikte paylaştığımız bir payda. Çünkü, böyle bir zaaf gösterirse sayın mahkemeniz- ki bunu düşünmek bile istemiyorum inanırım.- Birlikte inanarak güçlendirip çoğaltabileceğimiz yeryüzünde pek az şey kalmıştır demektir. Çünkü birlikte sahip olduğumuz bir şey üzerinde tasarrufta bulunmuş olacaksınız bu gün bana adaleti uygularken. Sizlerden

beklenen herkesin zenginle erek bu salondan ayrıldı ı bir uygulama. Çünkü, bu provası olmayan tanrısal i in sorumlulu unu üstlenmi hakimler olarak adaleti siz temsil ediyorsunuz tarihin bu gününde.

Evet. Bu konu mamla “dürüstçe bir kapıyı vurmak” benim yaptı ım. Adaletin canlı gelene iyle o kapının bana da aralanaca ı konusunda güvenmek istiyorum mahkemenize.

“Düzen adına haksızlık yapılmamalı dünyada.” demi A. Camus. Bizleri düzene sokmak için haksızlık yapmamanızı talep ediyorum bende.” diyerek u iki dize ile bitirmi ti ifadesini müvekkilem.

“Kimin çatısı çattı ımız. Kimin sarayının çatısı.” Ve tüm zamanlara direnecek bir cevap bulmamızı istemi ti bizlerden bu derin soruya kar ı verece iniz adil bir karar ile.

Üzerinden hayli zaman geçti müvekkilemin sordu u bu sorunun. imdi günümüze dönmeliyiz. Ülkemizde neler olup bitti ine ve bu dava açısından nelerin de i ti ine öyle bir göz atmak için.

24.01.2002 Tarihli mütalaasıyla geçmi teki iddianamesini aynen tekrarlayan ve müvekkilemin cezalandırılmasını isteyen C. Savcısı açısından geçen sürede bu ülkede hiçbir ey de i memi ve her ey aynı kalmı tır.

Mü tekisi, ma duru, müdahili bulunmasa da ço unlu un katıldı ı veya destekledi i söz konusu yürüyü ten halkımız sözüm ona zarar görmü tür. Müvekkilem halkımızı önce inananlar-inanmayanlar diye ayırmı , sonrada birini di erine dü man etmi tir. Bu eylemle ilk defa stanbul’da trafik ikayet derecesinde tıkanmı ve köprü giri inde karga a ya anmı tır.

Savcılık mütalaasının söyledi i özetle budur.

Hemen küçük bir ayrıntıyı dikkatinize sunuyorum. öyleki:

Sözün geli ine ve laf olsun diye söylenen gelen-giden, dü en-kalkan gibi kavramlara benzetilerek kullanılan inananlar-inanmayanlar ayırımı dinleyenler için kula a ho gelse bile yanıltıcı ve i fal edicidir. Çünkü inananların dilimizdeki zıddı inkar edenlerdir. nanmayanlar de ildir. Örne in gelenlerin zıddı da gelmeyenler de il gidenlerdir.

ddianamede yer alan inananlar ve inanmayanlar ayırımındaki ifade yanlı lı ı tashi edilmek üzere düzeltilirse davanın ve eylemin esasına bakı ımızda de i ecektir. Zira yürüyü e katılanların muhatapları arasında inkar edenler diye bir zümre bulunmamaktadır. Bir küçük topluluktur bu yürüyü ün muhatabı. Kötü yöneten yöneticiler ve statükocu bürokratların olu turdu u. Onların da temsil etti i sistemin do al olarak inanması yada inanmaması gerekmedi inden bu yoldan davanın konusu bile kalmamaktadır.

imdi tekrar Nilüfer Pehlivan’a dönersek;

Kendisinin savunmaya ve savunulmaya asla ihtiyacı bulunmadı ı su götürmez bir gerçektir. Ona isnat olunan ve suçlanmasına yol açan eylem aslında insanlık tarihiyle e zamanlıdır. Kayna ı verili haklar de il insan do a ve varolu undan adeta imbikle ince ince süzülen bir olu ve haksızlı a kar ı çıkı tır. Veya bir duru tur.

Bu yönüyle müvekkilem; Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararları, Kopenhag Kriterleri, A. H. Sözleşmesi gibi can simidi kurum ve kuruluşların yardımına ihtiyaç duymamakta ve savunmasını bu yabancı kriterlerle desteklemeye lüzum görmemektedir. Çünkü;

Bitkilerin yeşil rengi, bitkiler için; suyun tadı su için, güneşin ışığı güneş için, havanın kokusu hava için her ne ise müvekkilemin eylemi de kendisi için odur.

Biliyoruz ki insanlar doğaları gereği yürür, konuşur, bağırır, hak arar, mağduriyetinin giderilmesini ister, haksızlığa karşı çıkar, hatta isyan bile eder. En sonunda da haklarını alamayı yasaklayarak önleyebilir misiniz?

Onun sorgulanması mümkün müdür ve buna hakkınız var mıdır?

Bu saçma sorunun cevabı üniversite yönetimine göre “vardır.” Çünkü seçtiği üslupla ve uygulamasıyla üniversite yönetimi müvekkileme - sen yoksun - demektedir.

-Hayır ben varım. Asıl siz görmüyorsunuz diyen müvekkilem bakınız nelerle uğraşmak zorunda kaldı ve hangi haksızlıklara uğratıldı.

19.08.1998 günü gittiği Kırıkkale’de terörle mücadele şubesine haksız yere sorgulandı. Takibata mahal bulunmasa da gittiği bu davanın delili sayıldı.

17.09.1998’de Diyarbakır’a gittiği uçakla geri gönderildi ve şerefe sokulmadı. Seyahat özgürlüğü yok edildi. Üstelik haksız yere sorgulandı. Bu kanunsuz eylemde bu davada delil gösterildi.

13.10.1998 tarihli İstanbul Emniyet Müdürlüğü tezkeresinden de anlaşılacağı gibi aynı gün aynı güzergahta geniş katılımlı Avrasya maratonu koşusu da yapılmasına rağmen her iki etkinlik çatışmasız ve ahenk içinde sonuçlandı.

Öteden beri İstanbul trafiğinin içler acısı hali belli iken ve en küçük bir dernek toplantısında bile sandalyeler havada uçup, silahlar patlarken olaysız sonuçlanan bu yürüyüşü de trafiğin engellendiği de deliller arasındadır. Abartılı ve gerçek dışı bu yoldaki iddiaların takdirini heyetinizden beklemekteyiz.

Sayın Mahkeme Heyeti,

Yok edilemeyen ve bir türlü ölmeyen bazı canlı organizmalar gibi bu dava; Af yasası, basın affı yasası, TCK.312’nin yeni ekli, erteleme yasası, erteleme yasasının 312’yi de içine alan yeni ekli gibi yasal ve hukuksal yenilik ve değişimlerin hiçbirisi bu yürüyüşün yargılanmasını durduramadı. Neden? Çünkü eylem yasalar üstüdür ve kamu vicdanını kanatıcı niteliktedir. Temelde de varoluş saldırdı. Almak, üzülme, sevinme, nefret etme, tat ve koku almak gibi hislenme gibi kavramlarda ifadesini bulan gerçekliğin tek bir yasası vardır. O da varoluş yasasıdır. Yani fitrattır. O sebeple bu varoluşsal eylemin yargılanmasına bu salon dar gelmiştir, savunmalarımız bile kimi zaman yetersiz kalmıştır.

Az daha unuttuyordum. Savcılık iddianamesini; Eski İstanbul Belediye Başkanı diyerek Recep Tayyip Erdoğan’dan da bahsetmekte ve okuduğu için mahkum edildiğini iddia eden bu ölemlerde tekrarını suçlamanın delili saymakta.

Sayın Reis ve sayın Üyeler,

Yukarıda söylediğim gibi, C. Savcılığını kabul etmese bile dava konusu yürüyüş veya eylemle birlikte ülkemizde çok şey de idi. Teşkil ettiği ve sağladığı kırılma noktasıyla demokrasi ve demokratikleşmenin de yüzü akı sayılması gereken bu eylem sonrası toplumsal barışla birlikte halkımız demokrasi üzerinde uzlaştı.

Demokrasi bilinci yerleşti ve gelişmesi hızlandı. Dam cezası kalktı. Dil gibi müzik gibi ayrıntılar ayrıntı sayıldı. Uyum yasaları çıktı ve halkımız bu yoldan nefes aldı.

Aleyhimize delil olarak iddianamede kendilerinden ismen bahsedilen Recep Tayyip Erdoğan şimdi Bakanımız oldu. Saymakla bitmeyecek yüzlerce de işlik bu yürüyüşten sonraya rastladı. Her şeyi ra men müvekkilemin yargılanması yine de sürmekte.

Rosa Park'ı anımsayınız. O zenci bir bayandı. Beyazların bindiği otobüsten inmeyerek çok şeyi göze aldı. Gözü karaydı. Tüm Amerika şimdi ona minnettar.

Zenci-beyaz meselesinin orada çözülmesi gibi ülkemizin de şu giyim-kuşam sorunu elbette bir gün çözülecek ve hiç kimse bundan rahatsız olmayacaktır. Aksine seven ve sevmeyen herkes derin bir oh! çekecektir.

Çünkü bu örtü sanılan ve iddia olunanın aksine baka dinlerin kendi üzerindeki etki ve baskısını ret anlamına gelen biricik dini semboldür. Siyasal sembol telaffuzu, öteden beri siyasal sembol istismarına ihtiyacı bulunan ve bu yoldan insanları baskı altında tutan jakobenlerin uydurmasıdır. Onların bu söylemle karıştıkları Nilüfer'in kendisi midir yoksa örtüsü mü?

Yargılanması ve cezalandırılması gereken asıl ayrımcılık sanırım bu sorunun cevabıyla ortaya çıkacaktır.

Son olarak :

Malatya 1 Nolu DGM'nin 1999/39 E. Sayılı mahkumiyet kararını bozan Yargıtay 8. Ceza Dairesinin 2000/21394 E. 22.01.2001 günlü erteleme kararı verilmesi gerektiğinden bahisle bozma kararı verildiğine ve TCK. 312/2'yi de ertelemeye dahil ettiğine göre bizlere yapacak iş ve söyleyecek söz kalmamı demektir. Ancak müvekkilem Nilüfer Pehlivan'ın öncelikle beraetine karar verilmesini aksi halde verilecek erteleme kararının 27.02.2001 tarihli talebimden geçerli sayılmasını ve mahkumiyet halinde TCK.59 , 647 sayılı yasa gibi her türlü tecil, indirim ve paraya çevirme haklarından da yararlandırılmasına karar itirazımı bilvekele diler, saygılarımın kabulünü dilerim.

M. Emin ÖZKAN
Nilüfer Pehlivan Müdafii

STANBUL 1. NOLU DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

DOSYA NO : 1999/1

DAVACI : K.H.

SANIK : Nebiyye ÇOLAK

VEKİL : Av. Mustafa ÇUHACI

Alemda Cad. No:30/4 Namazgah-ÜSKÜDAR- ST.

KONU : Esas hakkındaki mütalaaya karşı savunmalarımız ve beraat talebimizden ibarettir.

OLAYLAR :

Okullar ve Yurtlar Büro Amirliği'nde görevli polis memurları Mustafa BALCI, Kenan ÇEVİK ve Erol YAKAR tarafından, 08.10.1998 tarihinde tanzim edilmiş olan bir tutanakla müvekkilim Nebiyye ÇOLAK'ın "Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi bahçesinde Hatice ORHAN'ın basın açıklamasını müteakip beraat talebimizle ilgili protesto amacıyla iştiraki u, iştirakin mısralarını topluluğa tekrar ettirdiği" iddia edilmiştir.

Tutanak, üç polis memurunun gıyapta hazırladıkları ve kendilerince imzaladıkları bir tutanak olup, tutanakta **iddia edilen olayın müvekkilim tarafından yapıldığına dair** polislerin **AHS KANAATLERİ** nde hiçbir yazılı ya da görsel bir belge ibraz edilmiş değildir.

Bu **kasti** ya da **yanılma eseri** olarak anılan **AHS KANAATLERİ** ibaret iddia üzerine müvekkilim, kendiliğinden emniyete giderek ifade vermiş ve suçlamaları kesin bir dille reddetmiştir. Ancak buna rağmen hakkında ;

- 1- Mahkemeniz olan İstanbul 1. No'lu DGM'de hakkında "TCK 312 / 2" den dava açılmıştır.
- 2- Fatih 1 Asliye Ceza Mahkemesinde 1998 / 1121 E. Sayılı dosya üzerinden "2911 s. Y. Muhalefetten" dava açılmıştır. Bu dava erteleme kanunu gereği ertelenmiştir.
- 3- Ö rencisi olduğu Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Disiplin Kurulu tarafından hakkında dava açılmış ve gerekçesiyle "**1 yarıyıl uzaklaştırma cezası**" verilmiştir.
- 4- Üniversite disiplin kurulu tarafından verilen "1 yarıyıl uzaklaştırma cezasının" iptali için İstanbul 1 No'lu idare mahkemesinde tarafımızca dava açılmış ise de 1999/1261 E. sayılı dosya üzerinden görülen dava, üniversite öğrencilerine getirilen af ile "**affın, talebimizi de kapsadığı gerekçesiyle karar verilmesine yer olmadığına**" şeklinde bir karar verilmiş, ancak bu karar verilmeye kadar aradan geçen sürede "**uzaklaştırma cezası fiilen uygulanmıştır.**"
- 5- Hakkındaki **haksız ve dayanaksız iddialar** karşısında maruz kaldığı **uzaklaştırma cezası ve açılan davalar** nedeniyle **akıllı bunalım** geçirmesine karşın yine de **ö renimini tamamlayarak doktor** unvanını almıştır.
- 6- Sayın savcı mahkemenizde görülmekte olan davada, müvekkilimin suçunun sabit olduğu kanaatiyle cezalandırılmasını talep etmiştir.

ACIKLAMALAR :

- 1- İsnat edilen suçun, müvekkilim tarafından işlendiğine dair somut ve ciddi hiçbir delil yoktur. Okullar ve Yurtlar Büro Amirliği'ne hitaben, gıyapta hazırlanmış 08.10.1998 tarihli tutanak ta tek taraflı hazırlanmış delil olarak kabulü mümkün değildir. Kaldığı ki zabıt müvezzilerinin beyanlarında da çelişki vardır.

Zabıt müvezzilerinden Mustafa Balcı; 24.9.2002 tarihli huzurdaki beyanında sanıkların ahsen tanıdığı için nüfus bilgileriyle birlikte tutanağa yazdığını beyan etmiştir. Oysa müvekkilimin polislerce önceden tanınmasını gerektiren hiçbir eylemi ve buna bağlı soru turması veya polis kaydı yoktur.

Zabıt müvezzilerinden Kenan Çevik'in aynı tarihli beyanı, hem kendini hem de Mustafa Balcı'yı yalanlar mahiyetindedir. Zira Kenan Çevik aynı tarihli huzurdaki beyanında önce "biz önce tutanağı tuttuk" demiş, sorumuz üzerine de "tutanakta belirtilen öğrencileri daha sonra okuldan arındırmasını yaptık, bölümünden bilgilerini bulduk, o şekilde tutanak tuttuk." demiştir.

Zabıt müvezzilerinden Erol Yakar ise, talimatla alınan beyanında ısırmayla ilgili bir kısım öğrencilerin okul önünde toplanıp iştirak ettiklerini beyan etmiştir.

- 2- 08.10.1998 tarihli basın açıklaması ve iir okunup, mısralarının toplulu a tekrar ettirilmesi olayına ili kin tarafımızca temin edilen video kaset, müvekkilimin hazır oldu u bir ortamda ve huzurda izlenmi , iddia edilen aksine; basın açıklaması ile iir okuyan ki ilerin Nebiye Çolak ve Hatice Orhan OLMADI I, Mahkemeniz naip Hakimi Özdemir AKON imzasıyla tespit edilmi ,06.09.2002 tarihli tutanak birlikte imzalanmı tir.

Müşnet suç, basın açıklaması müteakiben iir okunup mısralarının toplulu a tekrar ettirilmesi olunca, belirtilen yer ve tarihteki olayla ilgili resim veya video kayıtlarının olup olmadı ını tespit için birçok basın yayın kurulu larına müracaatlarda bulunduk. Bu kurulu lardan Cihan Haber Ajansı (CHA) olayla ilgili görüntülerin ar ivlerinde oldu unu ve bir kopyasını verebileceklerini bildirmesi üzerine bu ajandan bir kopya alınarak mahkemenize ibraz edilmi , yapılan incelemede de **müvekkilimin olavlarla bir ilgisinin bulunmadı ı tespit edilmi tir.**

Bilahare emniyetten talep edilen kasetteki görüntüler incelendi inde de **müvekkilimin olavlarla bir ilgisi olmadı ı tespit edilmi tir.**

- 3- **Müvekkilim hem emniyet ifadesinde, hem de mahkemenizde suçlamaları kesin bir dille reddetmi , sınıf arkada larından Saniye Biler ve Asiye Tiryaki müvekkilimin olay tarih ve saatinde kendileriyle birlikte oldukları ve olaylara karı madı ma, bası acık bir ekilde derslerine devam etti ine dair lehte tanıklıkta bulunmu lardır.**

Tanıklarımız bununla da sınırlı olmayıp gerek ders hocaları, gerek asistanları ve gerekse tüm sınıf müvekkilimin bası acık bir ekilde derslerine devam etti ine ve olay günü ve saatinde derste oldu una tanıktır. Bu hususta yeni tanık dinletirme talebimiz, mahkemenizin 27.06.2002 tarihli oturumunda reddedilmi tir.

- 4- Sanıklardan Nilufer Pehlivanlı, Fatma Zehra Günes, Yesim ci ve organize içinde yer aldıklarını kabul eden ö renciler ifadelerinde; birlikte hareket ettikleri ö rencilerin isimlerini verdikleri halde, müvekkilimin organize içinde yer aldı ma dair herhangi bir beyanları olmamı tir. smi dahi geçmemi tir.

- 5- **Müvekkilim, ba örtüsü ile okula alınmayaca ı açıklandıktan sonra, Üniversite yönetiminin istedi i biçim ve artlarda basını açmak suretiyle derslere devam etmi ve okulunu hiç aksatmamı tir. Sınavlara düzenli olarak katılmı ve sınıfımı geçmi tir.**

Bu hususlar okuldaki kayıtlardan anla ılacaktır. Eylemleri organize eden birisinin basını açması dü ünülemeyece i gibi, basını açmı ama buna ra men eylemler organize etmeye yeltenmi birisinin samimiyetinin önce kendi arkada ları tarafından sorgulanaca ı ve dı lanaca ı, organizatör olmasına fırsat verilmeyece i her türlü izahtan varestedir.

- 6- **Müvekkilim, olay tarihine kadar ne ba örtüsüyle ilgili olarak, ne de baska bir nedenden dolayı en küçük bir uyarı, kınama, ya da ba ka bir disiplin cezası da almı de ildir. Yine iddia edilen suçlamalarla ilgili, olay günü va da olaydan önce yakalama, gözaltına alınma, tutuklanma, kimlik alma, ifadesine ba vurma ekinde bir muameleve de tabi tutulmu de ildir.**

YOK kararının uygulanmaya ba ladı ı tarih ile yürüyü ün yapıldı ı tarih arasında bir yarıyılı a kın süre vardır. Müvekkilimin, bu süre içinde hiç bir olaya karı madı ı, hiçbir disiplin cezası almadı ı, ba ı açık bir ekilde derslerine devam etti i ve sınıfını da geçti i açıktır. Okuldaki tüm kayıtlar buna delildir.

Kaldı ki müvekkilimin babası olan Prof. Dr. Sabri ÇOLAK, bu dönemde Erzurum Atatürk Üniversitesi MÜHEND SL K FAKÜLTES 'N N DEKANIDIR. Ve YOK kararını kendi ö rencilerine uygulamaktadır.

- 7- **Daha ba langıçta takipsizlik kararı verilmesi gerekirken, ne yazık ki müvekkilim hakkında dava açılmı tir . Bir eyin varlı ını iddia eden o eyi ispatla mükellef olması gerekirken müvekkilim; suçlu olmadı ını ispat külfeti altına sokulmu tir.**

- 8- **Müvekkilimin suçlu oldu una dair hiçbir delil olmadı ı, lehte bu kadar delil bulundu u halde, sırf polis memurları tarafından gıyapta hazırlanmı bir tutana a dayanarak müvekkilime ceza verilmesi halinde; mahkeme heveti dahil, vevrüzünde suçlanmadık ve ceza verilmedik bir tek insan kalmaz.**

Zira bu ekilde verilecek bir ceza, beraberinde suiistimalleri getirecektir. Fikrini be enmedi i veya bir ekilde kötülük yapmak istedi i veya intikam almak istedi i ki ilere, hakkında iki- üç polis memuruna gıyapta bir tutanak tutturup mahkum ettirmek yolunu açmı olacaktır. Bu da yine adalete ve devlete olan güveni sarsacaktır.

- 9- **“Türkiye Cumhuriyetiadalet anlayı ı içinde, insan haklarına saygılı, laik ve sosyal bir hukuk devletidir.” (AY madde 2)**

Anayasamız, Cumhuriyetin temel niteliklerini sıralarken devletimizin, adalet anlayı ı içerisinde bir hukuk devleti oldu una vurgu yapar. Hukuk Devletinde vatandaşların devlete ve adalete güven duyması esastır. Vatanda suçludur; suçlu olmadı ını kendi ispat etsin anlayı ı ile hareket edilemez. Aksı takdirde masum insanlar suçlu, suçlu insanlar masum muamelesi görebilir, Bu da devlete ve adalete olan güveni sarsar. Devlet, uygulamaları ile bu güveni sa lamaya ve korumaya çalı malıdır.

SONUC VE TALEP :

Yukarıda izah edilen nedenlerle; sayın savcının mütalaasını kabul etmedi imizi beyanla birlikte, **müvekkilim Nebiye ÇOLAK'ın a ır ma duriyetine sebep olan haksız ve mesnedsiz suçtan BERAAT NE karar verilmesini talep ve arz ederim.**

Nebiye ÇOLAK Vekili

Av. Mustafa ÇUHACI

Av. Muharrem BALCI

Vatan Cad. ehit Pilot Mahmut Nedim Sok.

No:15/2 Aksaray/ ST Tel: 525 53 18 – 521 09 58 – Fax :523 58 87

**STANBUL 1. NOLU DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
BAKANLIĞINA**

03.06.2003

DOSYA NO : 1999/1
SANIK : Hacer YILDIZ
VEKİL : Av. Muharrem BALCI
DAVACI : K.H.
KONU : Esasla ilkin Savunmalarımızdır.
ZARAR :

4. DD A

1.1. İddia Makamı 23.12.1998 tarihli iddianamesinde özetle:

İstanbul Emniyet Müdürlüğü önce, 11.10.1998 günü NANCA SAYGI DÜŞÜNCEYE ÖZGÜRLÜK
ÇİN BÜTÜN TÜRK YE ELELE adı altında İstanbul'dan başlayan ve ülkenin çeşitli illerinde
elele tutularak zincir oluşturmaları suretiyle bir eylem yapılacağı ve bu eylemin hazırlıklarının
birkaç ay öncesinden itibaren yapılmaya başlandığı bilinmekle geniş güvenlik önlemlerinin
alındığını,
11 Ekim 1998 Pazar günü saat 11.00 sularında İstanbul Cerrahpaşa – Haseki - Aksaray – Beyazıt –
Eminönü – Galata Köprüsü – Karaköy – Kabataş – Beşiktaş – Ortaköy – 1. Boğaz Köprüsü –
Kuzguncuk – Üsküdar – Harem – Ankara asfaltı ve diğer bazı illerde başörtülü öğrencilerin
üniversitelerde sınıflara ve sınavlara başörtülü olarak alınmalarını protesto etmek amacıyla
eylemin gerçekleştirildiği, eylemin yasaya aykırılığı nedeniyle soruşturma başlatıldığını,
Yapılan soruşturmalarda dosyada ismi geçen sanıkların de iştirak eylemlere katıldıklarını,

Müvekkil Hacer Yıldız'ın da dahil olduğu 1 - 22 nolarında ismi yazılı sanıkların eylemi organize ettiklerini,

Sanığın baörtüsüne destek sağlamak için Anadolu gezisine ve Adıyaman Belediyesi düzenlediği salonundaki toplantıya katılarak baörtüsü yasasına karşı destek istediğini, sanıkların 19 il ve ilçelerde mahuriyetlerini anlatmak için 10.08.1998'de İstanbul'dan hareket ederek Anadolu'nun bir çok yerinde baörtüsü konusunda destek aradıklarını,

Yapılan tahkikat sonunda sanıkların halkı kin ve dümanlı a tahrik etmek fiilini işlediklerini, iddia etmektedir.

1.2. İddia Makamı EYLEMİN AMACI başlıklı bölümde iddia kanaatleri:

1998 yılı başlarından itibaren üniversitelerde kız öğrencilerin, kılık – kıyafet kurallarına göre derslere ve sınavlara baörtüsü ile alınmadıkları, kayıtlarda baörtülü fotoğraflarının kabul edilmediği ve böylece eğitim haklarının ellerinden alındığını ileri sürerek eyleme başladıklarını, asıl amaçlarının baörtüsü ile derslere ve sınavlara girmek ve eğitimlerine bu şekilde devam etmek olduğunu ileri sürdükleri savunulmakta ise de, başlangıçta masum öğrenci isteği olarak gözüken bu eylemlerin yurt çapında ve aynı anda tek bir merkez tarafından planlanıp organize edilerek başlatıldığı, asıl amacın dinsel simge haline getirilmek istenen türban vasıtasıyla toplumun bir kesiminin türban takanlar Müslüman, takmayanlar Müslüman değil anlayışına, toplum kesimlerinin kutuplaşmasına, dolayısıyla halkın bir kesiminin dini duygularını gözeterek kin ve dümanlı a tahrik etmeye yönelik olduğu ve Türkiye Cumhuriyetinin 75. Yılı'nın kutlandığı yıl içinde, Ankara'da eylem sırasında taşınan TÜR BAN ZULMÜ 75. YILINDA pankartı taşımak suretiyle Cumhuriyetle idare olunan Devletin 75 yıldır halka zulümde bulunduğu ima edilerek, eylemi Cumhuriyetin temel ilkelerine başkaldırı provası haline dönüştürüldüğünün anlaşıldığını, iddia etmektedir.

1.3. İddia Makamı bu iddiasına dayanak olarak da:

Anayasanın 24. Maddesini göstererek, dini düşünce ve kanaatlerinden dolayı başörtüsü takanların bu özgürlüklerinin doğrudan Anayasal güvence altında olduğunu, ancak, yine aynı maddede dayanarak, kimsenin devletin temel düzenini din kurallarına dayandırma veya siyasi çıkar sağlamak amacıyla din duygularını kötüye kullanamayacağını, sırf siyasi amaçla dinsel simge haline getirilen başörtüsü aracı kılınarak dini duyguların sömürülemezlerinin izahından varestede olduğunu belirtmektedir.

İddia Makamı Eğitim ve Öğretim Hakkı ile ilgili olarak da Anayasanın 42. Maddesini dayanak göstererek, kimsenin eğitim ve öğretim hakkından yoksun bırakılamayacağı ve fakat eğitim ve öğretimin Atatürk ilkeleri ve inkılapları doğrultusunda, devletin gözetim ve denetimi altında yapılacağı, eğitim ve öğretim hürriyetinin Anayasaya sadakat borcunu ortadan kaldırmayacağını ifade ederek;

Atatürk inkılaplarından biri olan Laiklik ilkesi uyarınca, laikliğe aykırı bulunan başörtüsü ile öğretim görme özgürlüğünün Anayasaya sadakat borcu ile başdaştırılamayacağını,

Dolayısıyla sanıkların fiillerinin, demokratik ve laik Cumhuriyet rejimine aykırı olup toplumun dini duygularının istismar edildiği ve dini inançlarının kötüye kullanıldığı bir sonuca yönelik olup

demokratik ve laik Cumhuriyet rejimine, anayasaya ve di er yasalara ve yargı kararlarına kar ı halkı isyana te vik edici nitelik ta ıdı ı kanaatine varmı tır.

1.4. ddiia Makamının, iddiasına ve sanıkların eylemlerine uygun buldu u yasal düzenlemeler olarak da:

- “Bilumum Devlet Memurlarının kıyafetlerinin dünyadaki medeni milletlerin mü terek ve umumi kıyafetlerinin aynısı olaca ına” dair 5 Eylül 1341 tarih ve 168. Sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 2413 sayılı Kararname,
- 28 Kasım 1925 gün ve 671 sayılı apka ktizası Hakkında Kanun,
- 03.12.1934 tarih ve 2596 sayılı Bazı Kisvelerin Giyilemeyece ine Dair Kanun,
- Giyimde ça da la ma Dini Kisvelerin Giyilmesinin Yasaklandı ı Yerlere ili kin düzenlemeyi içeren 12.05.1982 tarih ve 2670 sayılı Kanuna eklenen 19. Madde,
- 16.07.1982 gün ve 8/5105 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile yürürlü e giren Kamu Kurum Ve Kurulu larında Çalış an Personelin Kılık Kıyafetlerine li kin Yönetmelik,
- 22.07.1981 GÜN VE 8/3349 Sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile yürürlü e giren, Milli E itim Bakanlığı le Di er Bakanlıklara Ba lı Okullardaki Görevlilerle Ö rencilerin Kılık Kıyafetlerine li kin Yönetmelik,
- 2547 sayılı Kanununun Ek. 17. Maddesi, (Sayın ddiia Makamının bu maddeye ili kin yorumu: Hüküm kılık kıyafet serbestisini arta ba lamakta ve yürürlükteki kanunlara aykırı olmamak ko ulunu esas almı tır. Düzenleme üniversitelerde ba örtüsü ile derslere girme hakkını tanımamaktadır, Anayasa Mahkemesi hükmü iptal etmemi ve fakat gerekçesinde türbanın yürürlükteki kanunlara göre takılamayaca ını ve saç ve boynun örtü veya türbanla kapatılmasının Anayasanın ba langıç bölümüne, laikli e, e itli e, dini inanç ve kanaat hürriyetine, Atatürk inkılaplarına aykırı bulunmu tur, eklindedir)

4. ESAS HAKKINDA MÜTALAA

ddiia makamı Esas Hakkındaki mütalaasında, ddianamede ileri sürdü ü iddialarını tekrarlamı , fakat Esas Hakkındaki Mütalaasına dayanak olabilecek bir suç delili bulamamı tır. Belki de delil olarak Mütalaanın son paragrafında:

“11.10.1998 tarihli eylemler sırasında de i ik illerden hareket eden guruplar eyleme katılmak üzere stanbul ve Ankara’ya intikal etmi , muhtelif silahlı çeteler bu kampanyadan etkilenmek suretiyle özel eylem kararları almı lar, yayın organlarına gönderilen mektuplar ve yazılar vasıtasıyla kin, dü manlık ve intikam duyguları körüklenmi , stanbul Tophane bölgesinde eylemciler tarafından polise saldırıda bulunulmu , Be ikta Bo aziçi Köprüsü arasında polis barikatları zorlanmı , Gaziantep’te Emniyet ekipleri ta ya muruna tutulmu , “ba örtüsü zulmü 75 ya ında” yazılı pankartlar ta ınmak suretiyle Cumhuriyet ilkeleri hedef alınmı , eylemin getirdi i tahrikler sonucunda pek çok vatanda gözlem altına alınarak pek çok soru turma açılmı olması da gözönüne alındı ında, bu organizasyonun geli tirdi i kampanya ve gerçekle tirdi i eylemin, halkın bir kesiminin di er kesimine kar ı inançları

nedeniyle kin ve dü manlı a açıkça tahrik etti i ve bu tahrikin kamu düzenini ve genel güvenli i bozarak toplumsal bir tehlike yaratacak boyutlara ula mı oldu unun kabulünde zorunluluk bulundu u”

eklindeki indi kanaatlerini delil saymı tır.

4. MADD OLAYLA B RL KTE DD A VE ESAS HAKKINDA MÜTALAANIN DE ERLEND R LMES

3.1. ddiia makamının da belirtti i gibi sanıkların bir kısmı, kendileri gibi 2,5 milyon insanla birlikte Türkiye çapında ve ülkenin dört bir yanını birbirine ba layan ana yollarda elele tutu arak bir protesto eylemi yapmı lardır. Sanıkların bir ço u iddianamede belirtilen eylemlerin bir kısmında hazır bulunmu lardır. Nitekim müvekkilim Hacer YILDIZ da bahsi geçen Anadolu Gezisine, stanbul – Ankara beyaz yürüyü üne, Anadolu illerinde bazı toplantılara, Adıyaman’da dü ün salonundaki toplantıya, Kırıkkale gezisine katılmı , Diyarbakır’a gitti inde herhangi bir kimse ile görü meden polis tarafından ehirdı ına çıkarılarak stanbul’a dönmü tür. 11.10.1998 tarihli ELELE YÜRÜYÜ Ü’ne KATILMAMI TIR.

Müvekkil sanık ile birlikte bir çok ö renci, ö renim gördükleri fakültelere alınmamalarını, sınavlara i tirak ettirilmemelerini, daha da ötesi göstermelik ve hukuka aykırı disiplin soru turmaları sonucunda cezalandırılmalarını ve okullardan atılmalarını, dolayısıyla e itim ve ö renim haklarının gasp edilmesini protesto etmek, ilgilileri göreve davet etmek ve bu konuda kamu oyu olu turmak amacıyla bir takım giri imlerde bulunmu lardır.

Bu giri imler, siyasilerle görü erek sorunlarını anlatmak, ö renci velileri ile görü erek sorunlarını payla mak gibi giri imlerdir. Her yargı mensubunun da takdir ve kabul edece i gibi bu giri imler için kimseden izin almalarına gerek yoktur. Kaldı ki bir çok giri im ve eylem ilgililere haber verilerek, önceden ilan edilerek ve kamu oyuna bilgi verilerek hazırlanmı ve gerçekle tirilmı tır. Bu giri imlerden dönemin savcılarının, istihbaratın, emniyet güçlerinin, yargı makamlarının hülasa kimlerin duyması gerekiyorsa hepsinin bilgisi vardır. Tabii ki Devlet Güvenlik Mahkemeleri Savcılıklarının da bilgisi vardır. Nitekim a a ıda görülece i gibi, bizzat mitinge ça rı yapan bir spikerin bu ça rısı nedeniyle yargılandı ı st. 1. Nolu Devlet Güvenlik mahkemesinden verilen mahkumiyet kararı Yargıtay 8. Dairesi tarafından bozulmu tur.

3.2. Tüm bu makamların gözü önünde cereyan eden giri imler, eylemler, yapıldıkları sırada ciddi bir engelle kar ıla mamı tır. Aksi halde Cumhuriyetin ilke ve inkılaplarının koruyucusu devlet güvenlik mensuplarının ve C. Savcılıklarının gözü önünde bu giri imler nasıl yapılabilir. Aksi bir mütalaa, kanunsuzluklara pirim vermek veya sivil toplum çalı malarını illegal zemine yöneltmek gibi bir atfı cürüm gerektirir ki, böylesi bir zaafiyeti de il dillendirmek, dü ünlemek bile, iddianamede belirtilen demokratik ve laik Cumhuriyet ilkelerine, anayasaya, yasalara, yargı kararlarına aykırı olacaktır.

O halde, tüm bu olup bitenler hepimizin gözü önünde cereyan etti ine göre, sayın iddiia makamının bir nevi Cumhuriyet dü manı ilan etti i sanıkların ve aleyhlerinde fezleke ve iddianame düzenlenmeyen sair 2,5 milyon insanın illegal görüntü içinde sunulmasının bir anlamı olmalıdır. Sanırız ki bu anlam, anayasal ilkelere aykırı görülen bazı davranı lara kar ı anti-demokratik i lem ve eylemlere giri en sivil asker kimi bürokrasinin demokrasi kurallarına aykırı biçimde müdahaleleri içinde saklıdır. ddianamede kullanılan “ba örtüsü zulmü 75 ya ında” pankartı gerekçe gösterilerek halkın bir kısmının Cumhuriyet dü manı ilan edilmesi bu savı güçlendirmektedir.

Oysa ki iddia makamı da bilmelidir ki, ister Cumhuriyet ister ba ka bir rejim olsun, hiç biri ele tirilmez ve dokunulmaz de ildir. Dokunulmaz olan insanların ele tiri haklarıdır. Ele tirilenin dayanaksız ve haksız olması ayrı bir konudur ve ayrıca de erlendirilir. Fakat bir kısım insan 75 yıldır kendilerine zulüm yapıldı na inanıyorsa, bunun neresi Cumhuriyet dü manlı ı olsun ve ayrıca yüzlerce kilometre uzakta kullanılmı pankart, bu pankartla ilgisi olmayan sanıklar aleyhine kullanılsın.

Cumhuriyetin yurtta ları 75 yıldır, bir çok imkanlarının ve kazançlarının belli imtiyazlı kesimlere pe ke çekildi ini söylediklerinde ve özellikle memur yurtta ların bu söylemi ziyadesiyle benimsediklerinde, bu argüman, Cumhuriyetin ilkelerine dü manlık olarak de erlendirilebilir mi?

Sayın iddia makamı Cumhuriyet ile onun yöneticilerini karı tırıyor olsa gerek. Acaba kendi haline kaldı nda, savunulan Cumhuriyet yönetiminin eksik ve yanlı yanları oldu una dair bir fikir aklına gelmiyor mu? Elbette gelir fakat memur olması nedeniyle bunu dillendiremez. Ancak sanıklar memur de ildir, aksine, toplumun en dinamik kesimine mensup okur – yazar üniversite ö renimi gören insanlardır.

Dünyanın hiçbir demokratik ülkesinde sadece pankarttaki ifadelerden, üstelik kimin ta ıdı ı belli olmayan pankart yazılarından, veya sadece bir hissiyatı dile getiren ifadelerden dolayı kimse rejim dü manı ilan edilemez. Cumhuriyet Savcılarının, Yargıtay Ba savcısının, yargıçların cüzdamları ile vicdanları arasında çaresiz kaldıklarına, dolayısıyla yargının ba ımsızlıktan arındırılıp, Anayasaya aykırı biçimde imtiyazlı bir kesimin insafına ve inisiyatifine bırakıldı na ili kin ifadelerinde bir Cumhuriyet dü manlı ı sezdikleri zehabına kapılmamı tık. ddia makamının, insanların söylemediklerinden veya haklı haksız bazı fikirlerini dile getirdiklerinden dolayı kimseyi Cumhuriyet dü manı ilan etmesi yakı ık almamı tır. ddia makamı Cumhuriyetle cumhuriyetin yöneticilerini karı tırmı tır.

Bizler, u anda yargının özel bir ihtisas alanı olan Devlet Güvenlik Mahkemesinde savunma yapmaktayız. Bu yargılamanın ve savunmalarımızın, devletin ajanları tarafından devletin yönetim ekli ile karı tırılmayaca ı güvencesinde olmalıyız. Kutsal bilerek sarıldı ımız savunma görevimizin tehlikeye dü meyece i, savunmalarımızda kullandı ımız argümanlardan da bir Cumhuriyet dü manlı ı yaftası ile yaftalanmayaca ımız dü üncesinde olmalıyız.

3.3. ddia makamı, eylemlerin yurt çapında ve aynı anda tek bir merkez tarafından planlanıp organize edilerek ba latıldı mı iddia etmekte ve sanıkların da bu merkeze ba lılıklarını veya bu merkez tarafından kullanıldıklarını ima etmektedir. Ancak bu iddianın bir dayana ını da göstermemektedir. Bu iddianın belgelendirilmesi gerekirdi. Be yıl boyunca iddia makamı böyle bir merkez bulamadı ise bu iddiasından vazgeçmesi gerekirdi. Ancak esas hakkındaki mütalaasında aynı iddiayı sürdürmü tür.

3.4. ddia makamı sanıkların, dolayısıyla eyleme katılan 2,5 milyon insanın türbanı dinsel simge haline getirmek istedi ini iddia etmektedir. Bu iddianın da dayana ı yoktur. Yargılama sırasında gerek basında izlenen görüntüler, gerekse sayın Mahkemenin izledi i bant kayıtlarında elele tutu an kitleler içinde ba örtülü, türbanlı kimseler oldu u gibi, ba ı açık insanlar da bulunmaktadır. Sayıları küçümsenmeyecek kadar da çöktür. Üstelik yıllardır bu anlamsız karalamaya kar ı TV programlarında bir çok laik aydın, görü lerini iddia makamının aksine dile getirmi tır. O halde, bu ba ı açık insanlar da mı türbanı dinsel simge haline getirmek istemektedir?

3.5. Ayrıca, iddia makamı dinsel simgenin ne oldu u konusunda bir açıklama da yapmamı tır. Örne in insanların altın yüzük yerine gümü yüzük veya platin yüzük takması dinsel bir

simge midir? Hristiyan vatandaşların haç şeklindeki takılarını görünür biçimde takmaları bir dinsel simge olarak kabul edilebilir mi? Musevi bir vatandaşın bina başına takke takmaları dinsel simge olarak kabul edilebilir mi? Bu vatandaşların bu eylemlerini takmalarını ısrarla sürdürmeleri bir Cumhuriyet düşmanlığı anlamına gelebilir mi? Aynı şekilde bu ısrarları toplumda kin ve düşmanlığı açıkça tahrik anlamına gelebilir mi? Elbette ki gelemez ve bu örnekler ya anmaktadır ve ya ayacaktır.

Sayın İddia makamının, toplum sosyolojisinin, bazı dini kisve diye adlandırılan giysi veya takıların dinsel simge haline getirilmek üzere tanzim edilmesine dair bir bulgusu var mıdır? İddia makamı buna ilişkin bir görüşü mü almıştır, yoksa bu konuda uzman mıdır? Olmayan bir eylemle suçlanan savunma bu soruları sormakta haklıdır ve iddia makamı da bu soruları sormaya icbar eden iddiaların yorumlarını gözden geçirmek zorundadır.

3.6. Türban takanlar Müslüman, takmayanlar Müslüman değil şeklinde bir belirleme kim tarafından yapılmıştır. Dosya içeriğinde bu iddiaya ilişkin bir delil bulunmamaktadır. Sanığın lehine ve aleyhine delil olabilecek tüm belge ve bilgileri dosyaya koymakla yükümlü iddia makamının medya spekülasyonunu andıran iddiaları maalesef dosyanın ve iddiaların hafifliğine neden olmuştur. Toplamda türban takanlar ve takmayanlar ve bunların ahiretteki konumlarına ilişkin bir argüman kullanılmadığına göre, bu argüman kullanılmı gibi toplum kesimlerinin kutuplaşmasına, dolayısıyla halkın bir kesiminin dini duygularını gözeterek kin ve düşmanlığı tahrik etmeye yönelik bir eylem de ortada yoktur. Aksine, bu tarz düşünceleri insanların aklına getirenler, söz ve eylemleriyle özgürlüklerin kısıtlanmasına neden olanlardır. Kaldı ki iddia makamının bu iddiası sadece bir varsayım olarak kalmıştır. Zira bu gün bir çok üniversitede iddia makamının yetkisiz bir cetvel mantığı ile sınırlarını çizdiği baskı örtüsü yasa dışı karara, baskı örtülü örencilerin baskıları açık öğrencilerle el ele özetimlerine devam ettiklerini görüyoruz. Türkiye Cumhuriyeti bürokrasisi artık, olmayan niyetleri olmu gibi göstermeye çalışarak manipülasyonu idrak edebilmelidir.

Dosyada mevcut bilgi ve belgeler içinde baskı örtüsü takanlar Müslüman, takmayanlar Müslüman değil şeklinde herhangi bir sanığa atfedilebilecek bir ifade yoksa, bu argümanı kullanan iddia makamının, sanıklara atfettiği, “toplum kesimlerinin kutuplaşmasına, dolayısıyla halkın bir kesiminin dini duygularını gözeterek kin ve düşmanlığı tahrik etme” suçunu iddia kabul edilmelidir.

3.7. Sayın Heyet, hepimiz bu ülkede yaşıyoruz. Bu ülkede her gün birkaç yerde toplu gösteriler yapılmaktadır. Bunların bir kısmı siyasi, bir kısmı sporla ilgili, bir kısmı da demokrasi hak ihlalleri ile ilgilidir. Bu gösterilerde iddia makamının ifade ettiklerinin çok fevkinde ta kınıklar ya anmaktadır. Hatta polis sert davranışları karşısında kimi kendini unutanlar daha sert ta kınıklar yapabilmektedir. Bu protestolar bir çok insanın yaralanmasına, polislerin yaralanmasına hatta öldürülmesine kadar vardırdığı halde hiçbirisi bir isyanın habercisi sayılmamıştır. Fakat 2,5 milyon insan herhangi bir anayasal ve yasal kural çiğnemedikleri halde halkı isyana teşvik eden, hatta bizzat isyan eden olarak tanımlanmıştır. Benzer olaylarda benzer sonuçlara karşı farklı tepkiler ve yaklaşımlar hukuk adına üzücü olmuştur.

İddia makamı da gayet iyi bilmektedir ki, sözü edilen eylemler tamamen açık ve yasal eylemlerdir. Bu eylemlerin hiç biri, yapıldığı anda yasallığı konusunda uyarıda bulunulmuş eylemler değildir. Salon toplantılarının, siyasilerle görüşmelerinin ve görüşmelerinin, bir düşünce veya iddia ile ilgili kamuoyunu oluşturma, kolluk kuvvetlerince ve Cumhuriyet Savcılıklarınca suç sayıldığı

bir ülkenin demokratik oldu u söylenemez. Böylesi bir imajın yaratılmasına neden olan mantı ın da ulusal ve uluslararası hukuka uyarlı oldu u iddia edilemez.

3.8. Ayrıca kamuoyu olu turma, içeri inden veya uygulamasından rahatsız olunan yasal düzenlemelere ve/veya i lemlere kar ı yapılır. Çok ho umuza giden bir i leme kar ı eylem yapılmaz. Kanunlara kar ı da protesto ve eylem yapılır. Kanunların de i tirilmesi ve ya anan zaman ve zeminin artlarına uygun hale getirilmesini sanıklar sayın iddia makamından mı talep edeceklerdi? Elbette ki kendilerine kar ı yapılmı haksızlıkları protesto edecekler, kamuoyu olu turacaklar ve hatta örgütleneceklerdi. Bir ülkede eskimi veya zaman ve zemine uymadı ı dü ünülen yasal kuralların de i tirilmesi sadece siyasi partilerin çalı malarıyla mı yapılabilir? iddia makamı 21. Asırdaki ülkemizde ve dünyada var olan sivil toplum gerçe inden habersiz gibi görünmektedir. İnsanların aralarında olu turdukları sivil toplum hareketleri de bu tür i levler için vardır ve var olacaktır. Kaldı ki ülkemizde anayasal ve anayasal olmayan kimi kurulu lar tarafından elleri kolları ba lanmı siyasi yapıdan yasal düzenlemeler konusunda iyimser beklentiler içinde bulunmak akıllı bir yurttan mantı ı olmaktan çıkmı tır. Fakat iddia makamının dü üncelerine yön veren Cumhuriyet mantalitesi, sanıkların ve onlarla birlikte hareket eden 2,5 milyon insanın kamuoyu olu turma ve örgütlenmelerine imkan tanımamı , hatta Cumhuriyet dü manı ilan edilmi lerdir. Belki iddia makamı sanıkların seçimlerde oy kullanıp kullanmadıklarını sorgulaması gerekirdi. Zira bu sanıklar seçimlerde oy kullanmı lar, yurttanlık görevlerini yerine getirmi ler, ancak bunun yanısıra Cumhuriyetin demokratik yöntemle devamına engel olan kimi yöneticilerin kanunsuz i lem ve eylemlerinden dolayı protesto ve kamuoyu olu turma eylemleri yapmı lar, siyasilerden ve halktan yardım istemi lerdir.

4. MADD OLAYIN HUKUKSAL DE ERLEND RMES

4.2. ANAYASA YÖNÜNDEN

Anayasanın 12. Maddesine göre, “Herkes, ki ili ine ba lı, dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve hürriyetlere sahiptir.”

Bu maddenin gerekçesinde de:

“Temel hak ve hürriyetlerin niteli i”ni belirleyen bu maddenin ilk fıkrasında, bunların bir “**devlet lûtfu**” olmadı ı; ki ili in dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez bir unsurunu olu turdu u vurgulanmı tır. u halde, yukarıda da belirtildi i gibi, devlet ki iye ayrılmı bu alana ilke olarak müdahalede bulunmamak, bu özel alan sınırları içine girmemekle yükümlüdür.

13. Maddesine göre ise, “Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere ba lı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.”

20. Maddesine göre, “Herkes özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir.”

24. Maddesine göre, “Herkes, vicdan, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir.”

42. Maddesine göre, “Kimse, e itim ve ö renim hakkından yoksun bırakılamaz. Ö renim hakkının kapsamı kanunla tespit edilir ve düzenlenir.

Davaya ili kin olayda sanıklar ba örtüsü ile okula alınmadıkları, dolayısıyla e itim – ö renim hakları ellerinden alındı ı için kamuoyu olu turmaya yönelik eylemler yapmı lardır. Sanıkların bu

eylemleri hiçbir şekilde yasalara aykırı değildir ve bu nedenle de yargısal bir cezaya tabi tutulmamı lardır.

Amaçlarına ve eylemlerinin içeriğine gelince: Özellikle sanıkların e itim – ö renim hakkının ellerinden alınması suç teşkil etmektedir. Anayasanın 42. Maddesi, “Kimse, e itim ve ö renim hakkından yoksun bırakılamaz. Ö renim hakkının kapsamı kanunla tespit edilir ve düzenlenir” hükmünü ta ımasına ve ö rencilerin ba örtüsü veya türbanla okula giremeyeceklerine dair kanuni bir kısıtlama bulunmamasına rağmen e itim ve ö renim haklarının kısıtlanabilmesi yasal olarak mümkün değildir. 2547 sayılı Kanunun Ek 17. Maddesi gayet açıktır ve bu konuda herhangi bir kısıtlayıcı yasa hükmü yoktur.

iddia makamının iddiasına dayanak yaptığı kanunlar sanıkların ba örtülerine kısıtlılık getirebilecek bir hüküm ta ımamaktadır. Yönetmelikler ise, hukuken yönetmeliklerle yasaklayıcı hüküm getirilemeyeceğinden ve ayrıca yönetmeliklerle suç veya ceza tayini mümkün olmadı ından, sanıkların eylemlerine karşı yasal dayanak olu turamayacaktır.

Ayrıca sayın iddia makamının Anayasanın 153. Maddesini bilmemesi mümkün değildir. Nitekim 153. Maddeye göre, “Anayasa Mahkemesi bir kanun veya kanun hükmünde kararnamenin tamamını veya bir hükmünü iptal ederken, kanun koyucu gibi hareketle, yeni bir uygulamaya yol açacak biçimde hüküm tesis edemez.” Danı tay bir kararında:

“Anayasanın 153. Maddesine göre Anayasa Mahkemesi kararlarının tüm yasama, yürütme ve yargı yerlerini ba layacağı kusuzdur. Aynı maddenin ikinci fıkrasında Anayasa Mahkemesinin yasa koyucu gibi hareket ederek yeni bir uygulamaya yol açacak biçimde karar veremeyeceğ i belirtilmiştir. Bu durumda Anayasa Mahkemesince iptal edilmeyip yürürlükte bırakılan bir yasa kuralını görülmekte olan bir davada uygulayan yargı yerlerinin bu **yasa kuralının yorumunda Anayasa Mahkemesinin yorumuyla ba lı olmadığı**, ba ka bir anlatımla **yürürlükteki bir yasanın yorumunun ancak o yasayı uygulayan yargı yerinin yetkisinde bulunduğu ve birbirinden ayrı yargı yerlerinin aynı yasayı birbirinden ayrı yorumlayabileceğ i duraksamaya yer vermeyecek ölçüde açıktır**. Bu nedenle 442 sayılı Yasanın 33. Maddesi **yürürlükte bulunduğu ve görülmekte olan bu davada uygulanması gerektiğ ine göre bu maddedeki kuralların Anayasa Mahkemesi kararında yer alan gerekçelerle ba lı olmaksızın Dairemizde yorumlanması gerekmektedir.**” D.8.D. E.1986/402, K.1988/192 sayılı kararı

Yukarıdaki Danı tay kararından da anlaşıla üzere, herhangi bir eylemin “Anayasa Mahkemesinin herhangi bir kararıyla yasaklandı ığı” ekindeki bir görüş Anayasaya aykırıdır.

Buradan Anayasa Mahkemesi kararları ile herhangi bir yasak olu turulamayacağı sonucu çıkar ki, bu sonuç ddianame ve Esas Hakkındaki Mütalaa'nın en önemli dayanağını ortadan kaldırmaktadır.

Aynı şekilde Anayasanın 13. Maddesi, tüm yasaklamaların ve düzenlemelerin KANUNLA YAPILACAK İNİ emretmektedir. Sanıklara ayrımcılık ekinde atfedilen ba örtüsü takma ve ba örtüsü için eylem yapma suçuna ili kin kanunla getirilmiş bir düzenleme yoktur.

4.2. YASAL DÜZENLEMELER YÖNÜNDEN

4.2.1. M İLLİ E İTİM TEMEL KANUNU

Milli E itim Temel Kanunu, Milli E itimin amaç ve ilkelerini belirlemesi açısından önemlidir. Bu önemi aynı zamanda, uygulamalardaki kanuna aykırılıkları ortaya çıkarmasında da kendini göstermektedir.

Millî E itimin genel amaçları, yine aynı kanunda belirlenen ilkeler do rultusunda gerçekte tirilecektir. Mevcut ilkeler önem itibariyle **Genellik** ve **E itlik**, **Ferdin ve Toplumun ihtiyaçları**, **E itim Hakkı** ile **Fırsat ve mkan E itli i**'dir. Millî E itim ile ilgili tüm düzenlemeler ve uygulamalar bu esaslar dahilinde yapılacaktır. Aykırı düzenleme ve uygulamalar, idarenin i lem ve eylemlerindeki sorumluluklar çerçevesinde iptal, tazminat ve ceza kovu turması konusu yapılabilir. Anayasa, Türk Ceza Kanunu ve “ DARÎ YARGILAMA USULÜ KANUNU” bu sorumlulukların yerine getirilebilmesi açısından yeterli olmasa da önemli hükümleri içermektedir.

4.2.2.YÜKSEKÖ RET M KANUNU

Amaç

Madde-4. Yüksekö retimin amacı:

Ö rencilerini

Atatürk nkılapları ve ilkeleri do rultusunda Atatürk Milliyetçili ine ba lı,

Türk olmanın eref ve mutlulu unu duyan,

Toplum yararını ki sel çıkarının üstünde tutan, aile, ülke ve millet sevgisi ile dolu,

Türkiye Cumhuriyeti Devletine kar ı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranı haline getiren,

Hür ve bilimsel dü ünçe gücüne, geni bir dünya görü üne sahip, insan haklarına saygılı,

Beden, zihin, ruh, ahlak ve duygu bakımından dengeli ve sa lıklı ekilde geli mi ,

lgi ve yetenekleri yönünde yurt kalkınmasına ve ihtiyaçlarına cevap verecek, aynı zamanda kendi geçim ve mutlulu unu sa layacak bir mesle in bilgi, beceri, davranı ve genel kültürüne sahip, vatanda lar olarak yeti tirmek,

Türk Devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olarak, refah ve mutlulu unu artırmak amacıyla, ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmasına katkıda bulunacak ve hızlandıracak programlar uygulayarak, ça da uygarlı ın yapıcı, yaratıcı ve seçkin bir orta ı haline gelmesini sa lamak,

Yüksekö retim kurumları olarak yüksek düzeyde bilimsel çalı ma ve ara tırma yapmak, bilgi ve teknoloji üretmek, bilim verilerini yaymak, ulusal geli me ve kalkınmaya destek olmak, yurt içi ve yurt dı ı kurumlarla i birli i yapmak suretiyle bilim dünyasının seçkin bir üyesi haline gelmek, evrensel ve ça da geli meye katkıda bulunmaktır.

Ana lkeler

Madde-5. Yüksekö retim, a a ıdaki “Ana lkeler” do rultusunda planlanır, programlanır ve düzenlenir:

Ö rencilere, Atatürk inkılapları ve ilkeleri do rultusunda Atatürk milliyetçili ine ba lı hizmet bilincinin kazandırılması sa lanır,

Milli kültürümüz, örf ve adetlerimize ba lı, kendimize has ekil ve özellikleri ile evrensel kültür içinde korunarak geli tirilir ve ö rencilere, milli birlik ve beraberli i kuvvetlendirici ruh ve irade gücü kazandırılır.

Yüksekö retim kurumlarının özellikleri, e itim-ö retim dalları ile amaçları gözetilerek e itim-ö retimde birlik ilkesi sa lanır.

E itim-ö retim plan ve programları, bilimsel ve teknolojik esaslara, ülke ve yöre ihtiyaçlarına göre kısa ve uzun vadeli olarak hazırlanıp sürekli olarak geli tirilir.

Yükseköretimde imkan ve fırsat ehtilini sağlayacak önlemler alınır.

Yükseköretim Kurulunun Görevleri

Madde-7. Yükseköretim kurumlarının bu Kanunda belirlenen amaç, hedef ve ilkeler doğrultusunda kurulması, geliştirilmesi, eğitim-öretim faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi ve yükseköretim alanlarının ihtiyaç duyduğu eğitim elemanlarının yurt içinde ve yurtdışında yetiştirilmesi için kısa ve uzun vadeli planlar hazırlamak, üniversitelere tahsis edilen kaynakların, bu plan ve programlar çerçevesinde etkili bir biçimde kullanılmasını gözetim ve denetim altında bulundurmaktır,

- b) Yükseköretim kurumları arasında bu Kanunda belirlenen amaç, ilke ve hedefler doğrultusunda birleştirici, bütüncü, sürekli, ahenkli ve geliştirici işbirliği ve koordinasyonu sağlamak,
- c) Üniversite çalışanlarının en verimli düzeyde sürdürülmesi için büyümenin sınırlarını tespit etmek ve yaz öretime, gece öretime, ikili öğretim gibi tedbirler almak,

Devlet kalkınma planlarının ilke ve hedefleri doğrultusunda ve yükseköretim planlaması çerçevesi içinde;

- 1) Yükseköretim kurumlarında ve bu kurumlara girişte imkan ve fırsat ehtilini sağlayacak önlemleri almak.

Yönetmelikler

Madde-65. a) Aşağıdaki hususlar Yükseköretim Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmeliklerle düzenlenir:

- 1- Yükseköretim Kurulunun tekilatı, çalışanı usulleri, üyeliklerinin seçimi ve yetkisinde olan seçim ve atamalarla ilgili hususlar,
- 2- Yükseköretim Denetleme Kurulunun kurulu ve işleyişi, denetleme usul ve esasları ile ilgili hususlar,
- 3- ÖSYM'nin kuruluşu, işleyişi, görevleri, öğrenci seçme ve yerleştirme esasları ve öğrenci adaylarından alınacak kayıt ve sınav ücretleri ve bu ücretlerle oluşacak fonun kullanılması ile ilgili esaslar,
- 4- Bu kanun kapsamındaki yükseköretim kurumlarında yardımcı doçentlik, doçentlik ve profesörlük ve yükseltilme ve atanma işlemleri,
- 5- Öğretim elemanlarının yetiştirilme esasları,
- 6- Haftalık ders yükü çalışanı esasları,
- 7- Yabancı uyruklu öğrencilerin harçları ile harçlar konusuna ilişkin uygulama esasları,
- 8- Ders kitaplarının ve teksirlerinin bastırılmasında uygulanacak esaslar ve ödenecek telif hakları ile ilgili hususlar,
- 9- Öğretim elemanları, memur ve diğer personel ile öğrencilerin disiplin işlemleri, disiplin amirlerinin yetkileri ve disiplin kurullarının tekilatı ve çalışanı ile ilgili hususlar,
- 10- Yükseköretim kurumları ve bunlara bağlı kuruluş ve birimler tarafından yapılacak bilimsel, teknik inceleme ve araştırma ile yayımların gerektireceği her türlü giderlere ve üniversitelerin inşaat, makine ve teçhizatı ile ilgili işlemlerle bunların bakım ve onarımlarına uygulanacak esaslar,
- 11- Öğretim elemanları, memur ve diğer personel ile öğrencilerin sicilleri ile ilgili hususlar,
- 12- Vakıflarca kurulacak yükseköretim kurumlarının eğitim ve öğretim alanları göz önünde tutularak gerekli yapı ve tesisler, araç-gereç, öğretim, yönetim kadrosu ve diğer akademik konular,

13- Görevlendirme ve nakil ile ilgili esaslar ve bu Kanunun uygulanması ile ilgili diğer hususlar, A a ıdaki hususlar Üniversitelerarası Kurul tarafından çıkarılacak yönetmeliklerle düzenlenir:

1. Lisansüstü ö retim esasları,

2- Bu kanunun uygulanması ile ilgili di er akademik hususlar.

Kanunun Amaç, Ana İlkeler, Yüksekö retim Kurulunun Görevleri ve Yönetmelikler ile ilgili bu maddelerinin tamamını alıntılamanızın sebebi udur:

Kanunun bu maddelerinde Yüksekö retimin amacı, ana ilkeleri ve bu amaç ve ilkelerin gerçekte mesinde i lev görecekte olan Yüksekö retim Kurulu'nun görevleri belirlenmiştir. Bu belirlenmeler içinde, ö rencilerin temel hak ve özgürlüklerine müdahalede bulunacak bir düzenleme yapma yetkisi yoktur, olması da mümkün de ildir. Aksine bu Kurula e itimde fırsat e itli ini sa layacak düzenlemeler yapma yetkisi verilmiştir.

Yönetmelikler maddesinde de Yüksekö retim Kurulu'nun hangi konularda Yönetmelikler çıkarabilece i bu maddede **sınırlı olarak sayılmış tır**. Bu demektir ki, yasa koyucu Yüksekö retim Kurulu'nun yönetmelik yapma yetkisini bu maddelerde öngörölen konularla sınırlamıştır. Dikkatle okundu unda, sayılan konular içinde **kılık kıyafete ili kin herhangi bir düzenleme yapma yetkisi bulunmamaktadır**.

Maddenin 9. Bendinde geçen “ö rencilerin disiplin i lemleri” ibaresi, disiplin soru turması usul ve neticelerine ili kindir. Bu ibare herhangi bir ekilde Kanunda belirlenmemi bir konuda düzenleme yetkisi tanımamaktadır. Esasen Anayasanın 13. Maddesi de temel hak ve hürriyetlerle ilgili tüm düzenleme ve yasaklamaların KANUNLA yapılaca nı emretmektedir. Bu nedenledir ki kanun koyucu Yüksekö retim Kurulu veya herhangi bir kurul ve kurulu a temel hak ve hürriyetlerden sayılan kılık kıyafete ili kin düzenleme ve yasaklama yetkisi vermemiştir. Dolayısıyla Yüksekö retim Kurulu veya ba kaca herhangi bir kurumun kılık kıyafete ili kin düzenlemeleri Anayasa ve Kanunlara aykırıdır.

Kılık Kıyafet Serbestisi

Ek Madde-17. (3670 – 25.10.1990) Yürürlükteki kanunlara aykırı olmamak kaydı ile, yüksekö retim kurumlarında kılık ve kıyafet serbesttir.

Geçici Madde- (3614–7.3.1990) Bu Kanunun yürürlü e girmesinden önce yüksekö retim kurumlarında kılık kıyafet ile ilgili olarak verilmi her türlü disiplin cezaları bütün hüküm ve sonuçlarıyla ortadan kalkar.

Yüksekö retim Kanununda 25.10.1990 tarih ve 3670 sayılı kanunla yapılan de i iklikle bir Ek madde ilave edilmi ve bu EK-17. Maddede, “Yürürlükteki kanunlara aykırı olmamak kaydı ile, yüksekö retim kurumlarında kılık kıyafet serbesttir” hükmü konulmu tur.

Kanuna konan bu Ek Madde ile Yüksekö retimde kılık kıyafet serbest bırakılmış tır. Yüksekö retimde kılık kıyafete sınırlama getiren herhangi bir kanun hükmü bulunmamaktadır. Bu Kanun dı ında ve bu Kanuna aykırı biçimde kılık kıyafete sınırlamalar getiren her türlü Yönetmelik, Genelge ve benzeri düzenlemeler bu Kanuna aykırı olup, yok hükmündedir. Zira, hiçbir yönetmelik, bir kanuna dayanmadan çıkarılamaz. Anayasanın 124. Maddesi,

“Yönetmeliklerin, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sa lamak üzere ve bu Kanun ve tüzüklere aykırı olmamak artıyla çıkarılabilece ini” amirdir.

Ayrıca “**Kılık Kıyafet Yüzünden Disiplin Cezası Almış Olanların Affına li kin**” 3614 sayılı 7.3.1990 tarihli Kanunla kabul edilerek Yüksekö retim Kanununa getirilen **Geçici Madde**,

kanun koyucunun, kılık kıyafeti serbest bırakma iradesini çok net biçimde ortaya koymaktadır. Geçici Madde, Kanunun yürürlüğe girmesinden önce yükseköğretim kurumlarında kılık kıyafet ile ilgili olarak verilmiş her türlü disiplin cezalarını bütün hüküm ve sonuçları ile ortadan kaldırmıştır. Eğer kılık kıyafet konusundaki düzenlemeler yorumlanacak ise, öncelikle kanun koyucunun kılık kıyafet yüzünden ceza alanların cezalarını tüm sonuçları ile ortadan kaldırma iradesinin tespiti gerekir ki, geçici madde bu hususta gayet net bir hüküm ve izah getirmektedir.

Yine Anayasada belirlenen temel hak ve özgürlükler yönünden, Anayasanın 91. Maddesi,

“Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişilik hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümde yer alan siyasî haklar ve ödevlerin kanun hükmünde kararnameyle düzenlenemeyeceğini”

amirdir. Anayasanın bu hükmü Yönetmelikler için de geçerlidir.

En son düzenleme olan bu Ek 17. Madde aleyhine Anayasaya aykırılık iddiası ve iptali istemine karar verilmemiş, Anayasa Mahkemesi 9.4.1991 tarih ve 1991/8 sayılı kararı ile iptal istemini reddetmiştir, dediği bir deyişle Ek 17. Maddeyi Anayasaya aykırı bulmamıştır. Bu tarihten sonra da kılık kıyafet ile ilgili bir başka kanun çıkarılmadığından, Ek 17. Madde yürürlükte ve hiçbir yönetmelik bu madde hükmüne aykırı olamaz.

Temel hak ve hürriyetlerle ilgili genel ve özel sınırlamaların demokratik toplum düzeninin gereklerine aykırı olamayacağını ve öngörüldükleri amaç dışında kullanılmayacaklarını ve de Anayasanın ilgili maddelerinde öngörülen özel sebeplerle, Anayasanın sözüne ve ruhuna uygun olarak kanunla sınırlanabileceğini belirten Anayasanın 13. Maddesi tekrar hatırlanmalıdır.

4.2.2. TCK VE CMUK YÖNÜNDEN

CMUK'un 253/3. Maddesine göre, **Aynı konuda, aynı sanık için evvelce verilmiş bir hüküm veya açılmış bir dava var ise davanın reddine karar verilir**". Sanıklara isnat edilen eylem nedeniyle Fatih 1. Asliye Ceza Mahkemesinde kamu davası açılmış ve yargılama sonuçlanmıştı. Yargılamanın başında sayın Mahkemeden davaların birleştirilmesi yönünde talepte bulunulmuş olmasına rağmen, Mahkeme talebi kabul etmemiştir ve yargılamaya devam edilmiştir. Sayın Mahkeme bir nevi, sanıkların eylemlerinden bazılarının daha ağır bir cezayı gerektirdiğini, dolayısıyla her eylemin bir başka suç oluşturduğunu ve dolayısıyla bir başka mahkemede yargılanması düşüncesinde olmuştur. Zaten iddianame de, protesto eylemini düzenleyenler ve organize edenler daha ağır bir suçtan yargılandıkları ve mahkum olsular mantığı ile düzenlenmiştir.

Bu düşünce açıkça TCK'ya, CMUK'a ve Ceza Hukuku ilkelerine aykırıdır. Ceza Kanununun 79. Maddesinin hükmü açıktır: “**İddia edilen bir fiil ile kanunun muhtelif ahkâmını ihlal eden kimse o ahkâmdan en ağır cezayı tazammun eden maddeye göre cezalandırılır.**” Davanın açılması gibi, yargılamanın devam ettirilmesi olması usul hükümlerine aykırı olmuştur.

4.2.4. SEVK MADDESİ YÖNÜNDEN

TCK'nın 312/2. Maddesi, işbu dava açıldıktan sonra depremlenmiş ve kamu düzeni için tehlikeli olabilecek şekilde sayılabilecek bir eylemin madde kapsamına dahil edilebileceğini öngörmüştür. Eylemin kamu düzeni için tehlikeli olabileceği var sayılmadığı hallerde eylem madde kapsamı dışında olacaktır. 312/2. Madde üzerinde yapılan depremlenmelerle esasen, suç

ihimal suçu olmaktan çıkmı , tehlike suçu haline dönü mü tür. Tehlike suçlarında kabul edilen kriter de somut ve yakın tehlikedir.

iddia makamının iddiasını güçlendirmek için aktardığı örnekler dahi sanıkların eylemlerinin somut ve yakın tehlike olarak kabul edilmesine engeldir. Ülkemizde her zaman ve her yerde görülebilecek tipte bazı uç örneklerin somut ve yakın tehlike olmadığı sonuçları itibariyle görülmü tür ve olayımızda da bu örnekler sadece adiyen vaka olarak kayıtlara geçmiştir. Hal böyle iken iddia makamının iddianameden sonra 4 yıl geçmi olmasına rağmen ve eylemlerle ilgili verilen örnekler hiçbir somut tehlike ortaya koymamışken ısrarla iddianın devam ettirilmesi hukuka ve kanunun lafzına aykırı olmu tur.

Kaldığı ki suçun manevi unsurları da sanıkların eylemleri bakımından olumsuzdur. Sanıklar sadece dü üncelerini açıklamaları ve dü ünceleri doğrultusunda kamuoyunu olumsuzlaştırmaya çalışmışlardır. Sanıklar dü üncelerini açıklamaktan öte herhangi bir taahhüt yapılmadıkları gibi, taahhüt davetiye de çıkarmamışlardır. Sanıklar tamamen kendilerine uygulanan haksızlığa karşı dü üncelerini açıklamışlardır. Sanıkların dü ünce açıklamaktan öte bir niyetlerinin olduğuna dair herhangi bir bulgu da yoktur. Kaldığı ki iddia makamının kin ve dü manlı a tahrik ettiğini iddia ettiği insanları da sanıkların katıldığı eylemler içinde yer almışlar ve aynı doğrultuda dü üncelerini açıklamışlardır. Elbette ki tüm halkın aynı dü üncede olması gerekmemektedir.

Tüm bu eylemler bir dü ünce açıklamasından öteye gitmemiştir. Aksi dü ünde sanıkların eylemlerinin henüz hazırlık aşamasında veya meydana getirildiği yer ve zamanda engellenmesi gerekirdi. Engellenmemesinin nedeni bu eylemlerin sadece dü ünce açıklaması olarak kabul edilmesidir.

Yargıtay 8. Ceza Dairesi 2001/12101 E, 14511 K sayılı 10.10.2001 tarihli kararında, st. 1. Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesinin 312. Madde ile ilgili mahkumiyet kararı kapsamında, dosya sanığının eylemi ile bu dosya sanıklarının eylemlerinin aynı olmasıyla ilgili olarak:

“Spiker olan sanığın görevli olduğu özel radyoda olay günü başörtüsü konusunda yapılacak gösteri yürüyüşüne eylemine katılım sağlamak amacıyla çağrısı niteliğinde konuşma yapmaktan ibaret eyleminin TCK’nın 312/2. Madde ve fıkrasında tanımlanan suçun oluşumuna katkıda bulunmadığı gözetilmeden, yazılı biçimde mahkumiyet hükmü kurulması bozmayı gerektirmişti”

diyerek aynı tür eylemin 312/2. Madde kapsamında değerlendirilemeyeceğine karar vermiştir. Karar 312. Maddede yapılan değişiklikten sonra verilmiş bir karardır. Bu bakımdan da görülmekte olan dava için baskın bir karardır.

4.3. ULUSLARARASI SÖZLEŞMELER YÖNÜNDEN

BM İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinin 2. Paragrafında,

“İnsan haklarının tanınmamasının ve hor görülmesinin, insanlık vicdanını isyan ettirici vahşetlere neden olduğu, dehşet ve yoksunluktan kurtulmuş insanların, söz ve inanç özgürlüklerine sahip olacakları bir dünyanın kurulmasının, insan onuruna yakışık olarak, açıklanmış bulunduğunu”

belirtilmektedir.

BM Sözleşmesinin 19. Maddesine göre:

“Herkes dü ün ve anlatım özgürlü üne sahiptir. Bu hak, dü ünlerinden ötürü tedirgin edilmemek, ülke sınırları söz konusu olmaksızın, bilgi ve dü ünleri her yoldan aramak, elde etmek ve yaymak haklarını da birlikte getirir.”

Ayrıca, BM Evrensel Beyannamesinin 20/1. Maddesinde de:

“Herkesin barı çı toplanma ve dernek kurma hakkına sahip oldu u” belirtilmektedir.

A HS’in fade Özgürlü ünü düzenleyen 10. maddesi:

“Herkes görü lerini açıklama ve anlatım hakkına sahiptir. Bu hak kanaat özgürlü ünü ve resmi makamların müdahalesi ve memleket sınırları mevzubahis olmaksızın, haber veya fikir almak veya vermek serbestisini de içerir. Bu madde, devletlerin radyo, sinema veya televizyon i letmelerini bir izin rejimine tabi kılmalarına mani de ildir.

Kullanılması görev ve sorumluluk içeren bu hürriyetler, demokratik bir toplumda zararlı tedbirler mahiyetinde olarak, Millî güvenli in, toprak bütünlü ünün veya kamu güvenli inin, düzeni korumanın, suçun önlenmesinin, sa lı ın veya ahlakın, ba kalarının öhret veya haklarının korunması, gizli haberlerin if asına mani olunması veya yargı gücünün otorite ve tarafsızlı ının sa lanması için kanunda öngörülen bazı formalitelere, artlara, sınırlamalara ve yaptırımlara ba lanabilir.¹

Yine A HS’in Toplanma ve Örgütlenme Özgürlü ünü düzenleyen 11. Maddesi:

“Herkes barı çı amaçlarla toplantılar yapmak, dernek kurmak, ayrıca çıkarlarını korumak için ba kalarıyla birlikte sendikalar kurmak ve bunlara katılmak haklarına sahiptir.

Bu hakların kullanılması, ulusal güvenli in, kamu güvenli inin, düzeni korumanın, suçun önlenmesinin, sa lı ın veya ahlakın veya ba kalarının hak ve hürriyetlerinin korunması için ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu madde, bu hakların kullanılmasında silahlı kuvvetler, güvenlik güçleri ve devletin idare mekanizmasında görevli olanlar hakkında yasal sınırlamalar konmasına mani de ildir.”

A HS’in Ayrımcılık Yasa ını düzenleyen 14. Maddesi:

Bu sözle mede tanınan hak ve hürriyetlerden yararlanma keyfiyeti, bilhassa cins, ırk, renk, dil, din, siyasî ve di er kanaatler veya ulusal sosyal köken, ulusal bir azınlı a mensupluk, servet, do um veya herhangi bir durum üzerine kurulmu hiç bir ayırım gözetmeksizin sa lanmalıdır.”

Türkiye’de sık sık yapılan protesto veya her hangi bir konunun kamuoyuna duyurulması ekindeki eylemlerden sadece bir kısmının, dolayısıyla, sanıkların katıldı ı bu eylemin yargı önüne

¹ Avrupa nsan Hakları Mahkemesi “demokratik toplum” kavramına kurucu bir yorum geli tirdi. 07.12.1976 tarihli Handyside kararında “Demokratik Toplum’un kurucu ö elerini (plüralizm, tolerans ve açıklık dü ününcesi olarak) belirledi. Ço ulculuk ve ho görü, açık bir toplumun kurucularıdır; “demokratik topluma özgü ilkeler”dir yorumunun yapıldı ı Sunday Times kararı ile Avrupa nsan Hakları Mahkemesi kavramın ö elerini geli tirdi. Birçok kararlarda ise plüralizmin daha çok fikirler (fikirlerin ço ulculu u), toleransın ise davranı lar (davranı ların ho görülmeleri) üzerinde vurgu yapıldı ı gözlenmektedir.

Avrupa nsan Hakları Mahkemesi Handyside - Birle ik Krallık (7.12.1976) kararı ve Lingens - Avusturya (8.7.1984) kararlarında “Demokratik bir toplumun zorunlu dayanaklarından biri herkesin ilerleme ve geli mesinin en önde gelen ko ullarından biridir. Demokrasinin i leyi ini sa layan serbest fikri tartı ma ve öne sürülen dü ünçeler, gerçeklik de erlendirmesinin dı nda kalırlar. Çünkü, siyasal toplum ve sivil toplum, kanaatlerin serbest de i imiyle beslenir” ekindeki yorumunu birçok kararına da yansıtmı tır. Bkz.: *NSAN HAKLARI KARARLARI DERLEMES*, Cilt: 1, 2, 3. (stanbul: stanbul Barosu Yay., 1998).

getirilmesi, eylemlerin geneli dü ünüldü ünde bir istisna örne idir. Bu durum da bir ayrımcılık ve kanun önünde e itlik ilkesine aykırılık olu turmaktadır.

A HS'e EK Protokolün E itim Hakkını düzenleyen 2. Maddesi de bu yargılama açısından önemlidir. Madde, hiç kimsenin e itim hakkından yoksun bırakılamayaca ını belirtmektedir. Sanıklar dava konusu olayda dini inançları gere i kullandıkları ba örtüleriyle ö renim görmekten ba ka bir talepte bulunmamı lardır.

A HS'e Ek 7. Protokolün 4/1 Maddesi,

“ ledi i suç yüzünden bir devletin ceza ve ceza yargılaması usulü kanununa uygun olarak yargılanıp kesin hükümle beraat eden yahut mahkum olan ki i, aynı suç sebebiyle aynı devlet mahkemeleri tarafından tekrar kovu turulamaz yahut cezalandırılmaz.”

hükmünü getirmi tir. Sanıklar, dava konusu eylemlerinden dolayı Fatih 1. Asliye Ceza Mahkemesinin 1998/1121 E sayılı dosyasından yargılanmı lar ve bu yargılama sona ermi tir. Keyfiyet sayın Mahkemeye daha ilk duru mada beyan edilmi ve iki davanın birle tirilerek yargılamaya devam edilmesi gerekti i talep edilmi olmasına ra men talep sayın Mahkeme tarafından yerinde görülmemi ve yargılama A HS'nin 4/1. Maddesine aykırı olarak devam ettirilmi tir.

4. 4616 SAYILI KANUN YÖNÜNDEN

28.08.1999 tarih ve 4454 Sayılı Kanunla 312/2-Son kapsamına giren suçlar nedeniyle verilen cezaların infazı ve davaların yargılanmasının durdurulması öngörölmü tür. Bu erteleme bilindi i gibi siyasal iktidarın rakiplerinin yararlanmaması için hukuka aykırı bir ekilde yaptı ı bir düzenleme idi ve aynı suçu i leyenler için farklı uygulama getirmekteydi. Düzenleme, Anayasa Mahkemesinin ifadesiyle, “aynı tür suçun daha a ırını erteleme kapsamına alıp, hafif olanını bu olanaktan yararlandırmamaktaydı”.

Anayasa Mahkemesinin bu düzenlemeyi hukuka aykırı bulması ve maddeyi iptal etmesi üzerine yasa koyucu 4616 sayılı Kanunla maddeyi yeniden düzenlemi ve buna göre:

“28.08.1999 tarihli ve 4454 sayılı Basın ve Yayın Yoluyla lenen Suçlara li kin Dava ve Cezaların Ertelenmesine Dair Kanunun 1. Maddesinin Anayasa Mahkemesince bir bölümü iptal edilen birinci fıkrası a a ıdaki ekilde yeniden düzenlenmi tir.

23 Nisan 1999 tarihine kadar sorumlu müdür sıfatı ile i lenmi suçlar dahil, basın yoluyla veya sözlü veya görüntülü yayın araçlarıyla yahut miting, kongre, konferans, seminer, sempozyum, açık oturum veya panel gibi her türlü toplantılarda yapılan konu malarla i lenmi olup; ilgili kanun maddesinde öngörülen ahsi hürriyeti ba layıcı cezanın üst sınırı on iki yılı geçmeyen suçlardan dolayı on iki yıl veya daha az ahsi hürriyeti ba layıcı bir cezaya mahkum edilmi bulunan kimselerin cezalarının infazı ertelenmi tir.”

4454 sayılı Yasanın de i tirilmeyen ve iptal edilmeyen 2. Fıkrası da,

“ İgili kanun maddesi ile öngörülen ahsi hürriyeti ba layıcı cezanın üst sınırı on iki yılı geçmeyen suçlardan dolayı birinci fıkrada sayılanlar hakkında henüz takibata geçilmemi veya hazırlık soru turmasına girilmi olmakla beraber henüz hüküm kurulmamı veya verilen hüküm kesinle memi ise davanın açılması veya kesin hükme ba lanması ertelenir.”

hükmünü içermektedir.

Böylece Anayasa Mahkemesinin tespit ettiği anayasaya aykırılık ortadan kaldırılmı ve, i bu davada da uygulanması zorunlulu u oldu u gibi, sanıkların eylemleri 4616 sayılı Kanun kapsamına alınmı oldu. Dolayısıyla bir kısım sanıklar vekillerinin 28.02.2001 tarihli talepleri çerçevesinde sanıkların tümü hakkında erteleme kararı verilmesi gerekirken bu talebe ili kin karar nihai kararlarla birlikte de erlendirmeye alınmı tır. Ancak sayın Mahkeme ilk de i iklik çerçevesinde bir kısım sanı ı erteleme kapsamında görerek haklarındaki davayı tefrik etmi ve ertelemi tir. 4616 sayılı Kanunla yapılan de i iklikten sonra talepleri uygun kar ılması davayı sonuçlandırması gerekirdi.

imdi ise, toplanan deliller ve yapılan savunmalar kar ısında sanıklara ve müvekkil sanık Hacer YILDIZ'a isnad edilen suçun maddi ve manevi unsurları olu madı ı ortaya çıkmı oldu undan, erteleme kararına gerek olmaksızın beraat kararı verilmelidir. Zira CMUK'un 253-Son maddesine göre, "Derhal beraat kararı verilebilecek hallerde durma veya dü me kararı verilemez".

Bu nedenle müvekkil sanık hakkında öncelikle beraat kararı verilmelidir.

SONUÇ VE TALEP

Dava konusu eylemlerde, sanıkların ve sanıklarla birlikte eyleme katılanların barı çı olmadıkları, herhangi bir kavgayı ba lattıkları iddia edilemez. Aksi olsaydı tüm eylemler engellenir ve sanıklar cezalandırılmı olurlardı. Söz konusu eylemlerde sanıklar kendi özgürlüklerinin ve hak ihlallerinin ortadan kaldırılması için topluma ça rıda bulunmu lar ve bu ça rı herhangi bir ta kınlı a ve tehlikeye de neden olmayacak ekilde kar ılık bulmu ve insanlar el ele tutu mu lardır. Bir toplumun, 2,5 milyon gibi önemli bir kalabalı ının herhangi bir eylemde el ele tutu masından rahatsız olabilecek özgürlükler anlayı ının hiçbir ulusal ve uluslararası hukuk mantı ı içinde de erlendirilebilmesi mümkün de ildir.

Ayrıca, dosya içeri inden de anla ılaca ı gibi, sanık müvekkile isnad edilen suçun maddi ve manevi unsurları olu mamı tır.

Açıkladı ımız nedenler ve sayın Mahkemenin yargılama a masında vardı ı bulgular ve sonuçlar çerçevesinde::

1. Her ne kadar 4616 sayılı Yasa uyarınca sanıklar hakkında erteleme kararı verilmesi gerekli ise de, CMUK'un 2563-Son Maddesinin "derhal beraat kararı verilebilecek hallerde durma veya dü me kararı verilemez" hükmü uyarınca öncelikle müvekkil sanık hakkında BERAAT kararı verilmesini,
2. Sayın Mahkeme farklı kanaate ula mı ise bu takdirde 4616 sayılı Yasa uyarınca müvekkil sanık hakkında DAVANIN ERTELENMES NE karar verilmesini,

Vekaleten arz ve talep ederim.

Sanık Hacer YILDIZ
Vekili
Av. Muharrem BALCI